

[Brusvang]

Jeg vil gerne som en personlig bemærkning tilføje, at jeg også kunne acceptere en anden formulering af det spørgsmål, der forelægges befolkningen. Jeg siger udtrykkelig, at på partiets vegne accepterer jeg statsministerens formulering, men jeg havde ikke noget imod, at man f.eks. formulerede spørgsmålet således, at det drejede sig om, at befolkningen skulle sige ja til en revision og udbygning af Romtraktaten med henblik på effektivisering af samarbejdet.

Albrechtsen (VS):

VS har hele tiden krævet, at hvis der skal gennemføres traktatændringer, der går ud over det grundlag, vælgerne tog stilling til i 1972, så skal der være folkeafstemning. Vi har også accepteret, at folketingsmindretallet kunne kræve folkeafstemning, hvis det ønskede det. Vi hilser derfor under alle omstændigheder folkeafstemningen velkommen, og derfor stemte vi også for den dagsorden, folketetinget vedtog i tirsdags.

Men vi må insistere på, at der skal være ordentlig tid til to ting. For det første, at der udarbejdes og udsendes et brugbart materiale, som hver enkelt vælger kan gennemgå, inden hun eller han træffer sin beslutning. Det vil hr. Lenger senere i denne debat sige et par ord om.

For det andet må der være ordentlig tid til at gennemføre selve debatten, så det hele ikke bare bliver til en kort og lettere hysterisk skrækkampagne, iværksat af de pengesterke i dette samfund, virksomheder, Industrirådet osv., der ikke viger tilbage for selv den simpleste og platteste argumentationsform, f.eks. det dér med, at halvdelen af jobbene ryger, som hr. Ivar Nørgaard har citeret i dag, og lignende galimatias, som vi sikkert vil se flyde ud over alle bredder i de næste par uger.

Derfor skal der være tid til en grundig og saglig folkelig debat, hvor ikke mindst vælgerne får tid til og mulighed for at blande sig, arrangere møder, skrive debatindlæg i aviserne. Disse indlæg skal også have tid til at kunne blive optaget. Vælgerne skal kunne stille spørgsmål til modstanderne og til tilhængerne af pakken, f.eks. udenrigsministeren, som også skal have tid til at besvare dem.

Vi vil derfor støtte forslaget om, at denne folkeafstemning tidligst afholdes den 15. marts, under ingen omstændigheder før den 11. marts. Hvis man valgte den 11. marts, ville det ikke give nogen yderligere problemer i forhold til folketingsarbejdet, idet det ville indebære, at ugen med Nordisk Råd ville blive inddraget i perioden.

Vi er helt enige med socialistisk folkeparti og socialdemokratiet, når de så stærkt har kritiseret regeringens forsøg på at kalde pakken for EF-reformen. For mange mennesker har ordet »reform« en udbredt positiv klang. Det må i de enkelte tilfælde selvfølgelig afhænge af, hvad reformen indeholder. Men vi er enige i, at dette udtryk giver en unneutral og værdiladet positiv betegnelse af pakken, som der vitterlig ikke er noget godt at sige om.

Derfor må vi som minimum kræve en helt neutral ordlyd, et helt neutralt ordvalg. Da EF selv kalder pakken for »Europæisk Fælles Akt«, kan VS selvfølgelig støtte, at det bliver betegnelsen. Den er i den forstand neutral, at det er det, der er det officielle navn. Det har regeringen og EF selv besluttet at det hedder.

Men hvis der er nogle, der mener, at også dette har en uheldig klang – det er jo muligt – må vi som minimum kræve, at der anvendes neutrale betegnelser som f.eks. i dagsordenen forleden, hvor der blev talt om EF-pakken eller forhandlingsresultatet, og det ordvalg var faktisk afgørende for, at vi var i stand til i tirsdags at stemme for den dagsorden.

VS ser helst, at de partier, der forrige tirsdag traf beslutning om at sige nej til pakken, enes om fælles ændringsforslag til dette lovforslag, både når det gælder betegnelse og dato for afstemningen, og som sagt kan vi acceptere datoen den 15. marts. Hvis der ikke kan blive enighed i udvalget om sådanne fælles forslag, vil VS selv stille de nødvendige ændringsforslag.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg må sige, at jeg er fyldt med en stille undren over den debat, der har været om, hvad man skal kalde temaet for folkeafstemningen: EF-reform, EF-pakke, EF-forhandlingsresultat, Europæisk Fælles Akt. Man kunne holde en hel forelæsning over, hvilken